

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΠ

Τάξη Β΄ δημοτικού

2ο Δημοτικό
Σχολείο Αγίου

Τάξη Β΄ δημοτικού

Είμαστε τα παραμυθοδευτεράκια του Β2 από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Αλίμου

Όταν μας έδειξε η δασκάλα μας η κυρία Μίνα ένα προσχέδιο που είχε φτιάξει η συγγραφέας κι εικονογράφος Λιάνα Δενεζάκη, εντυπωσιαστήκαμε και αμέσως βουτήξαμε ανάμεσα στους ήρωες και κολυμπήσαμε μαζί τους. Εκείνοι μας εμπιστεύτηκαν τις ιστορίες τους και κάπως έτσι γεννήθηκε το ομαδικό μας παραμύθι «Πόλεμος ΣΤΟΠ». Το γράψαμε, το ζωγραφίσαμε και τώρα θέλουμε να μοιραστούμε το σύνθημά του. Γιατί εμείς τα παιδιά αγαπάμε την ειρήνη και κάνουμε ό,τι μπορούμε για να διώξουμε τον πόλεμο μακριά.

Κι εκείνη τη μέρα...

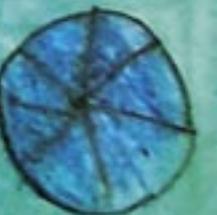
τα παιδιά έπαιζαν στο διάλειμμα όλα μαζί. Είχαν ανακαλύψει ένα καινούριο παιχνίδι και δοκίμαζαν πώς θα γινόταν όλο και καλύτερο.

Γέλια και χαρές παντού!
Πού και πού και καμιά φωνή
νευριασμένη, όπως γινόταν
συνήθως.

Μέσα στην παραζάλη του παιχνιδιού, δυο κολλητοί ο Δημήτρης κι ο Ευριπίδης, πρόσεξαν ένα κοριτσάκι που καθόταν μόνο του σ' ένα παγκάκι και δεν έμοιαζε χαρούμενο.

- Κοίτα Ευριπίδη αυτό το κορίτσι στο παγκάκι. Το έχω ξαναδεί και πάντα κάθεται μόνο του, είπε ο Δημήτρης.

- Λες να έχει κάποιο πρόβλημα; Απάντησε ο Ευριπίδης.

Η Μικολέτα που άκουσε τη συζήτηση, τους είπε πως αυτό το κορίτσι πήγαινε στην τάξη της αδελφής της κι είχε έρθει από άλλη χώρα που γινόταν πόλεμος.

- Πόλεμος; Είπαν με μια φωνή η Κασσάνδρα κι η Άννα που άκουσαν τη συζήτηση. Πού γίνεται πόλεμος ρε παιδιά;

- Πάμε να ρωτήσουμε την κυρία, είπαν με μια φωνή η Ηλέκτρα κι η Μαριτίνα.

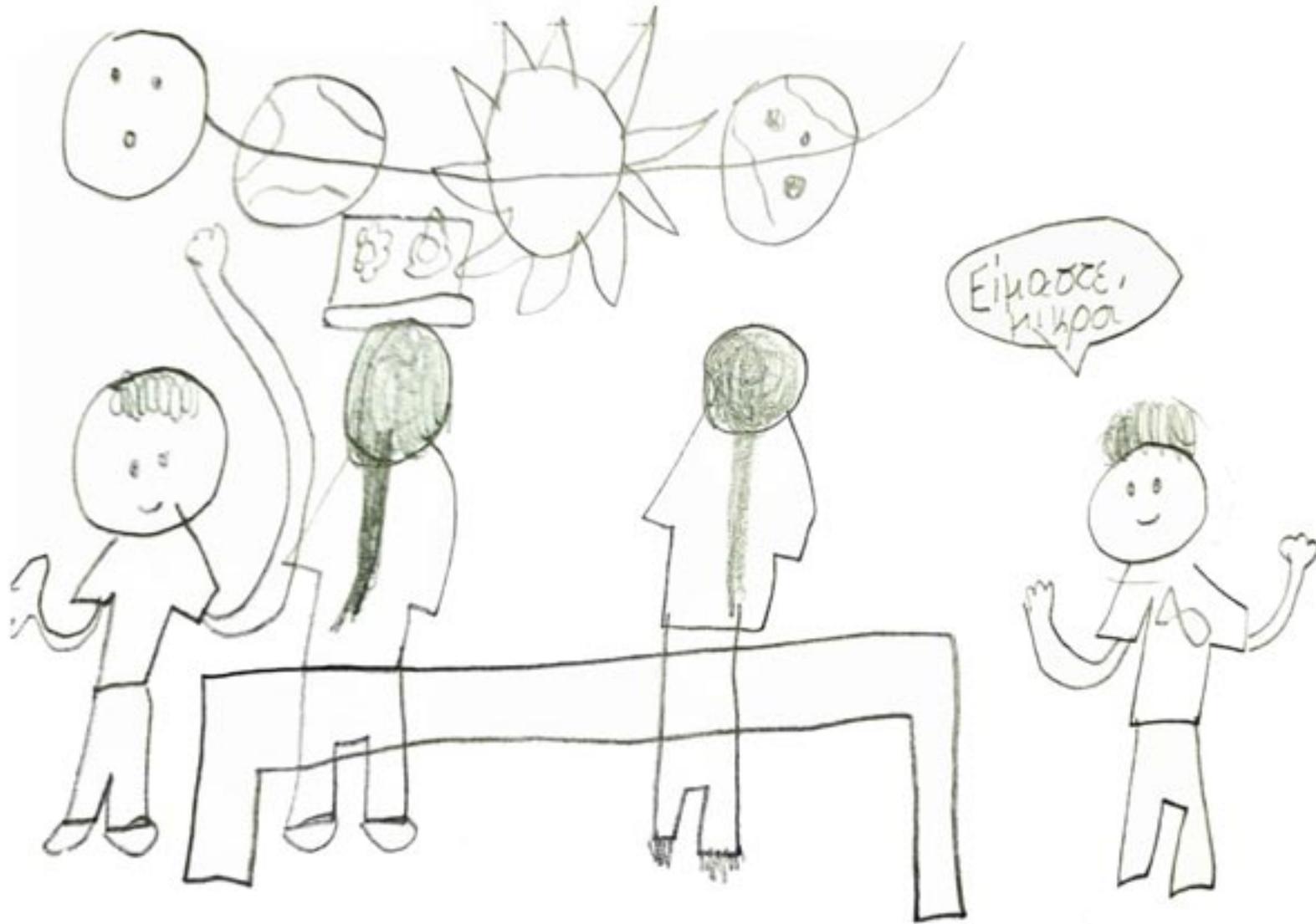
Όταν μπήκαν στην τάξη, η δασκάλα τους τους είπε πως πράγματι γίνονται πόλεμοι σε άλλα μέρη ακόμα κι εκείνη τη στιγμή. Τα παιδιά αναστατώθηκαν κι άρχισαν να ρωτάνε και να ψάχνουν. Διάβασαν, ρώτησαν, έμαθαν και θύμωσαν πάρα πολύ με όλα αυτά τα άσχημα που γίνονταν τριγύρω τους.

- Κάτι πρέπει να κάνουμε για να **σταματήσουμε** τον πόλεμο. Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να ζουν ελεύθερα κι ειρηνικά. Έτσι είπε η Δέσποινα κι η Αλεξία.

- Μα πώς θα καταφέρουμε εμείς να σταματήσουμε τον πόλεμο; Αναρωτήθηκε ο Στέφανος.

Είμαστε πολύ μικροί

- Ίσως αν βρούμε έναν μεγάλο σύμμαχο, είπε ο Αντώνης. Κάποιον που να μη του αρέσει ούτε αυτού ο πόλεμος.

- Ο πιο μεγάλος απ' όλους είναι ο ήλιος, είπε ο Σταύρος. Μας διατάζει όλους νομίζω.

- Πώς θα πάμε στον ήλιο ρε παιδιά, γάκα μου κάνετε; Πετάχτηκε ο Λευτέρης.

- Λοιπόν ακούστε! Έχω ένα σχέδιο, είπε σοβαρή η Μαρία. Προχθές που έπαιζα στην αποθήκη του παππού, βρήκα ένα αερόστατο.

- Τέλεια! Θα ανέβουμε στο αερόστατο και θα πάμε να μιλήσουμε στον ήλιο, φώναξε ενθουσιασμένη η Ελένη. Είχα δει σ' ένα παιδικό πώς λειτουργεί.

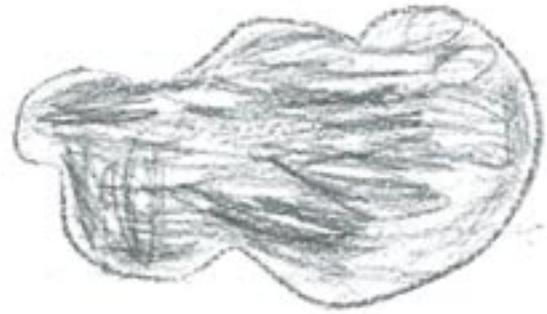
- Θα βοηθήσουμε κι εμείς, είπε η Ευτυχία κι η Σταυρούλα. Είμαστε μάστορες, εκτός από καλλιτέχνες.

Και μια και δυο τα παιδιά, βάλθηκαν να ετοιμάζουν το αερόστατό τους. Ζήτησαν βοήθεια κι από τα μεγαλύτερα αδέρφια τους και σε λίγες μέρες το αερόστατο ήταν πια έτοιμο να πετάξει.

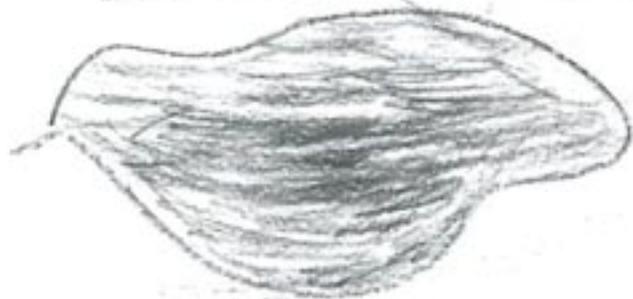
Πράγματι, ένα ηλιόλουστο πρωινό, ανέβηκαν όλα πάνω και το αερόστατο άρχισε να πετά. Στη διαδρομή περνούσαν από άλλες χώρες κι έπαιρναν μαζί τους κι άλλα παιδιά. Βλέπετε είχαν κάνει ολόκληρη εκστρατεία κι είχαν ενημερώσει όλου του κόσμου τα παιδιά για την αποστολή τους.

Μαζί τους ήρθε ο Αρμπέν, η Νεσχάν, η Αμού κι άλλα παιδιά απ' όλη τη γη.

Εκεί που ταξίδευαν **αμέριμνα**, η βροχή που εκείνη τη μέρα ήταν πολύ θυμωμένη γιατί ένα σωρό άνθρωποι την έβριζαν και την κατηγορούσαν, αποφάσισε να σταματήσει αυτή τη χαρούμενη συντροφιά.

**Είχε τα νεύρα της
κι ήθελε να κάνει
κακό.**

**Δεν μπορεί τη μια να την παρακαλένε
να έρθει και την άλλη να τη διώχνουν.**

Άρχισε λοιπόν να βρέχει με όλη της τη δύναμη. Το αερόστατο κινδύνευε να γκρεμιστεί. Άρχισε να χάνει ύψος και τα παιδιά νόμιζαν ότι θα πέσουν στα απότομα βουνά που ήταν από κάτω τους.

Τα παιδιά έβαλαν τις φωνές ζητώντας

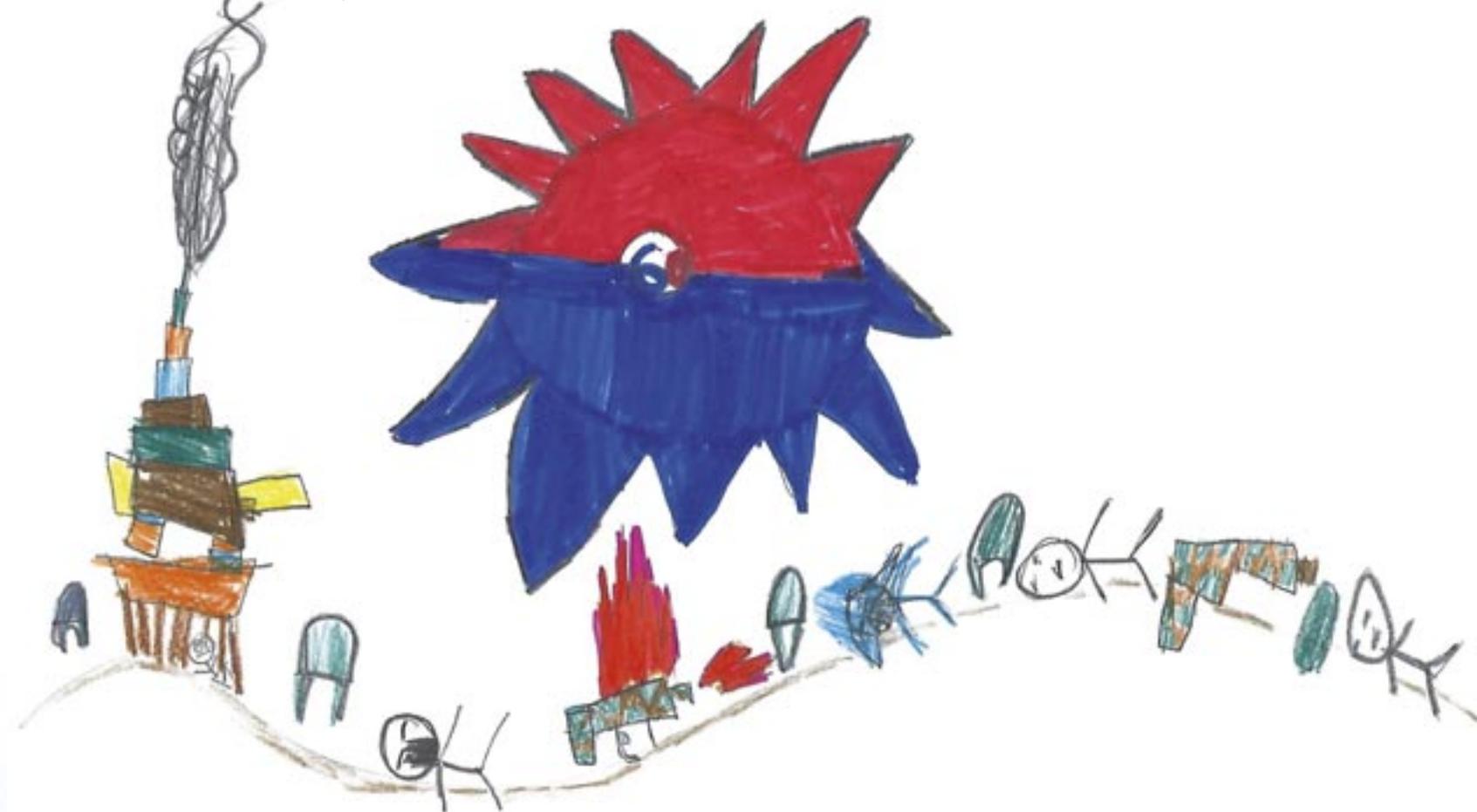

ο **Βοριάς** που παρακολουθούσε σφουρίζοντας, έτρεξε να βοηθήσει τα παιδιά. Βλέπετε, δεν άντεχε άλλο πια τα δηλητηριώδη αέρια που κατάπινε από τους πολέμους και του ερχόταν εμετός. Άρχισε λοιπόν να φυσά δυνατά κι έστειλε μεμιάς το αερόστατο κατευθείαν στον **ήλιο**.

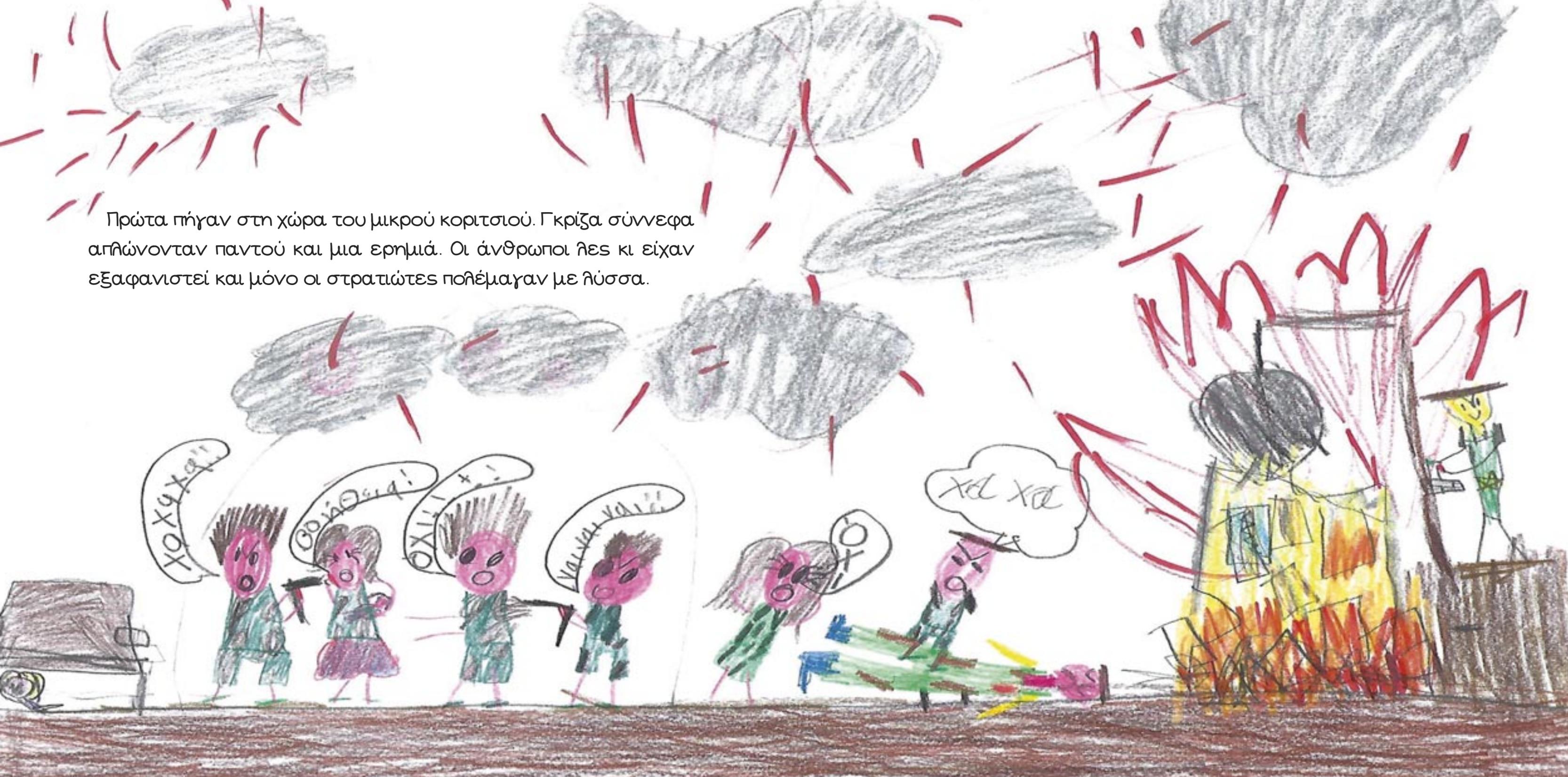

Ο Ήλιος, μόλις είδε τα παιδιά τα καλοδέχτηκε.

Πάντα αγαπά ο Ήλιος τα παιδιά και στηρίζει τα σχέδιά τους. Ειδικά όταν θέλουν να σώσουν τον Πλανήτη. Έτσι και τώρα μόλις άκουσε το σχέδιό τους, αποφάσισε να τα βοηθήσει. Θα γινόταν εκείνος ο οδηγός του αερόστατου και θα τα πήγαινε όπου γινόταν πόλεμος.

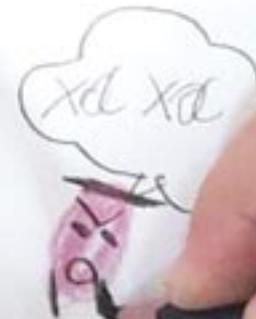

Πρώτα πήγαν στη χώρα του μικρού κοριτσιού. Γκριζα σύννεφα απλώνονταν παντού και μια ερημιά. Οι άνθρωποι λες κι είχαν εξαφανιστεί και μόνο οι στρατιώτες πολέμαγαν με λύσσα.

Αφού άφησε ο Ήλιος τα παιδιά σ' ένα ασφαλές μέρος, μετά κατέβηκε τόσο χαμηλά που όλοι ακινητοποιήθηκαν. Ζεσταίνονταν τόσο που δεν μπορούσαν να κουνηθούν. Σχεδόν ψήνονταν από τη ζέστη.

Έτσι ναρκωμένοι όπως ήταν
άφησαν τα όπλα απ' τα χέρια.

Στην άκρη του δρόμου εμφανίστηκε ένα παιδί με αναπηρικό αμαξίδιο. Ήταν ο Μίσσα που έβγαλε ένα βιολί κι άρχισε να παίζει.

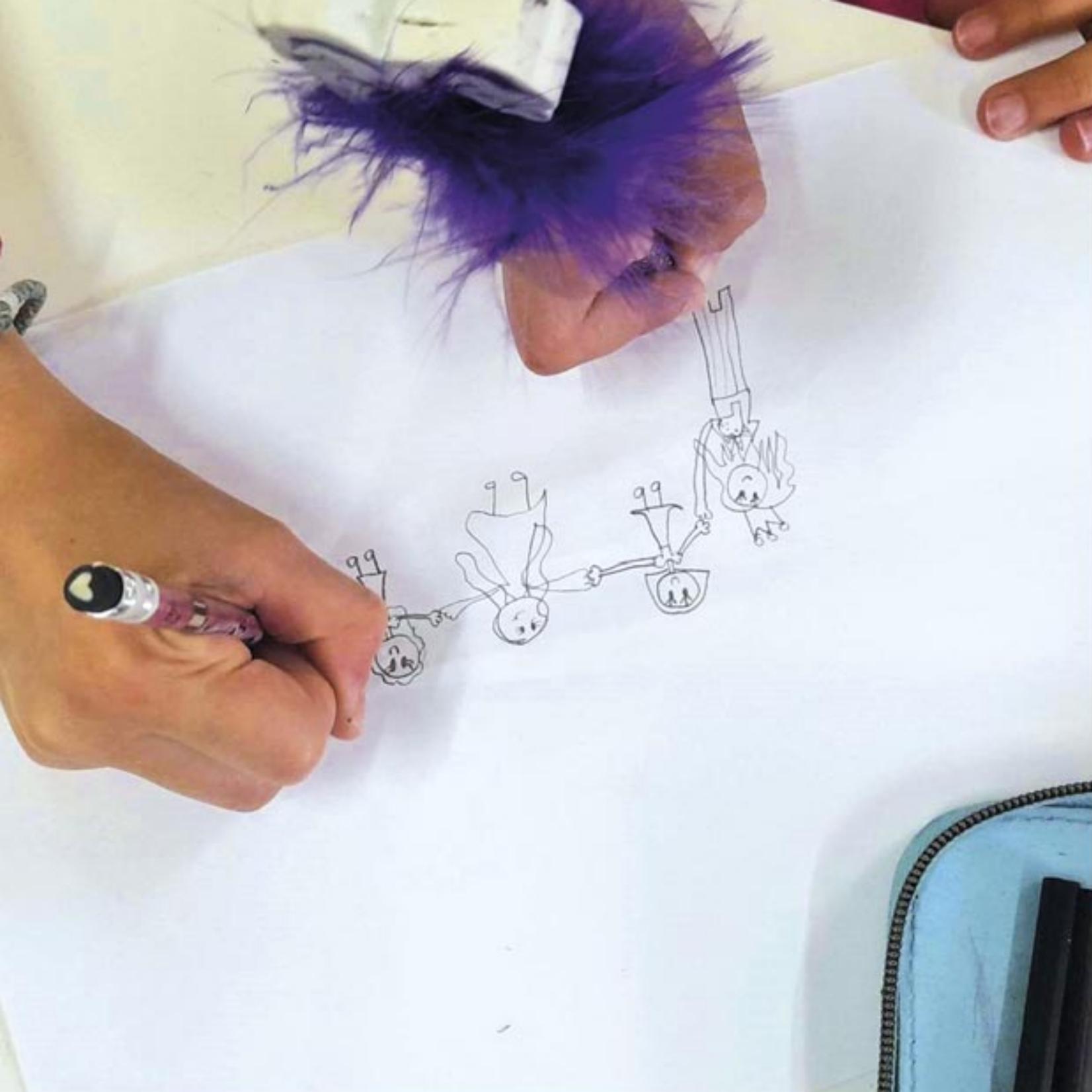

Όλοι το άκουγαν μαγεμένοι.

Αν θέλετε να ακούσετε
το κομμάτι του Μίσσα,
σκανάρετε το qr code.

Έπαιξε ώρα πολλή και στο τέλος δάκρυα έβγαιναν από τα μάτια των πολεμιστών. Σηκώθηκαν και πέταξαν τα όπλα τους μακριά.

Αγκάλιασαν τους εχθρούς
τους κι όλοι μαζί χόρεψαν

τον χορό της ειρήνης!

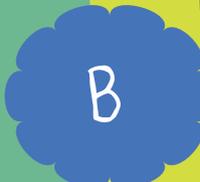
Ασπράκια μου,
 από την πρώτη σελίδα σου
 και μέχρις εδώ, κατάλαβα τι
 θέλας να κάνω.
 Ευχαριστώ τη Μίνα, που μου
 έδωσε αυτή την ευκαιρία!
 Σας ευχαριστώ για
 τη ζωή σας με Τέχνη,
 να χαίρεστε και
 ν' αγωνιστείτε για την Ειρήνη!
 Με αγάπη
 η δασκάλα σας
 Μίνα Ξαρχίδου

Οι συγγραφείς και εικονογράφοι αυτού του βιβλίου!

Βαρδαξόγλου Ευριπίδης
 Διαμαντή Δέσποινα
 Θεοδώρου Αλεξία
 Καραχρήστου Άννα
 Κατσακιώρης Δημήτρης
 Κατοκάρη Σταυρούλα
 Κυρίτση Μαρίνα
 Λαδάς Σταύρος
 Μπίου Κασσάνδρα

Παρασκευοπούλου Μαρία
 Πασωμένου Ηλέκτρα
 Ρωμανός Λευτέρης
 Σακαλής Στέφανος
 Σταθοπούλου Ευτυχία
 Στυλιανόπουλος Αντώνης
 Σύρμου Νικολέτα
 Ψαθά Ελένη

Πώς να φτιάξω μια ιστορία που δε μοιάζει με καμία;

Μα είναι δυνατόν να γίνονται
σήμερα πόλεμοι;
Τα παιδιά ψάχνουν τρόπο
να τους σταματήσουν.
Άραγε θα τα καταφέρουν;

